

Szakmák Éjszakája

Immár harmadik alkalommal csatlakoztunk a Szakmák Éjszakája rendezvénysorozathoz, amely idén április 13-án este várta a látogatókat. A rendezvény célja – mint az elmúlt években – a szakmák, szakképzés megismertetése az általános iskolásokkal.

A tavalyi viszonylag csekély (így is több 100 főről beszélhetünk) számú látogató után ez évben megpróbáltuk talán népszerűbb programokkal és több reklámmal népszerűsíteni a rendezvényt. Az állandó programelemek mellett, mint például a LED-es próbálampa készítése, a benzinbefecskendező rendszer diagnosztikája, egyhengeres motor szerelése, gyári sportautó bemutatókkal próbáltuk színesíteni az estét.

Az udvaron a sportautók mellett két nehézjármű is felvonult – a Scania hozott egy vontatót és a Gammatech Kft a Komondor legújabb verzióját.

Az este 18:00 órakor kezdődött a diagnosztika műhelyben, a Nissan Magyarország hivatalos ajándékának átadásával. A japán cég egy elektromos autót ajándékozott az iskolának oktatási célra, amely pont időszerű, hiszen 2018 szeptemberében tervezzük beindítani az alternatív gépjárműhajtási technikus képzést, amelyhez hibrid járművünk már volt (egy korábbi Toyota Prius). A hivatalos átadáson megjelent a Nemzetgazdasági Minisztérium egyik államtitkár-helyettese és a centrumunk főigazgatója is. Az eseményt a magyar televízió is rögzítette az Iskolapad című műsora számára. (Visszakereshető az április 18-ai adás a <https://www.mediaklikk.hu/video/iskolapad-2018-04-18-i-adas-2/> linken.)

Az este további részében a fő látványosság az egyre-másra érkező sportautók voltak:

1. Lexus LC 500h
2. Mercedes AMG GT
3. Honda Civic
4. Ford Focus RS
5. Ford Mustang GT
6. BMW M4
7. Porsche 911

A műhelyben a sort egy régi Nissan 300 ZX kezdte. Minden autó 20-30 percet töltött a „központban”, miközben egy rövid ismertetőt lehetett meghallgatni az adott jármű sajátosságairól.

Mindeközben a Scaniánál alkatrész-felismerési játékot játszhattak a látogatók. Egy tesztlapon kellett az adott alkatrésznevek mellé a tényleges alkatrészen elhelyezett számot felírni. A helyesen kitöltők között egy modell-kamiont sorsoltak ki. A Komondort pedig ellepték a kisebb gyerekek – hiszen a harci jármű jól bírja a gyűrődést –, azon mászókáztak (hátulján be, tetején ki).

Az épületben az egyes műhelyekben zajló bemutató foglalkozások mellett egy irodalmi estre lehetett beülni, ahol tanáraink előadásában verseket, dalokat, zenét és táncelőadást élvezhettek a látogatók. Az épület másik részében este 7-től motortörténeti előadás volt, majd fél kilenctől Kiss Norbert kamionversenyző élménybeszámolóját hallgathatták az érdeklődők. A

kisebb testvérek számára létrehozott játszóház ismét nagyon népszerű volt, az autós és szakmai kvízzjátékok már kevésbé. A Green Wheels projektünkkel kapcsolatos ismeretterjesztő programon is csak kevesen vettek részt – egyrészt mert talán kissé eldugott helyen volt, másrészt az autók az udvaron „mindent vittek”.

Összegezve: egy jól sikerült estét tudhatunk a hátunk mögött. Az idő kellemes volt, és nagyon sok régi diák jött el kicsit nosztalgizálni. Hogy az eredeti célt elértük-e ....., majd az idő megmondja.

Tóth László

Szalmák éjszakája egy meghívott szemével

Elsősorban szeretném megköszönni az Iskola vezetésének a lehetőséget, amely alapján kiállítóként a Wallis Motor részt vehetett a 2018. április 13-án megrendezett „Szalmák Éjszakája” című rendezvényen.

A korábbi években már mint szülő, részt vettem ezen a programon, és beszélgettünk is fiammal, hogy milyen módon tudnánk az est technikai lebonyolításában is részt vállalni. Örömmel vettük tehát az idej meghívást.

Tapasztalataim szerint színvonalas és szakmailag sok érdekességet felvonultató este volt, bár igaz, a rengeteg kérdésre való folyamatos válaszadás miatt szinte el sem tudtam távolodni a kiállított M4 mellől.

Ez persze inkább pozitívum, hiszen ebből is lemérhető, hogy a diákok (és persze a tanárok is) komoly érdeklődéssel fordulnak a modern gépjárműtechnika felé. Ahogy láttam, ugyanez az érdeklődés kísérte a többi kiállított járművet is, tehát az est mindenképp figyelemfelkeltő, hasznos és jövőbemutató volt.

Végiggondolva az estet, pár ötletet szeretnék felvetni, amely talán segítség lehet a későbbi hasonló rendezvényekkel kapcsolatban, amennyiben hasznosnak találják.

Részletesebb programtervre volna szükség, még a tervezés ideje alatt, hogy mint résztvevő pontosabban tudjunk készülni az estre. A többi kiállítónál láttam szóróanyagokat, katalógusokat, információs táblát és zászlókat is. Ha időben, átfogóbb tájékoztatást kapok a lehetőségekről, és az est tematikai rendjéről, mi is kijuttatunk a BMW bemutatásához kapcsolódó hasonló anyagokat.

Kicsit zavarban voltam a műhelyben tartott bemutató kapcsán, mert ilyen nagyobb nyilvános szereplésre nem készültem kellően fel. Ami videó és képanyagot vittem magammal, az csak töredéke a rendelkezésre álló sajtóanyagnak, és a műszaki tartalomról is lehetett volna bővebb, részletesebb, érdekesebb előadást írni.

Volna lehetőség fődarabok bemutatására is, igaz elsősorban nem már kimondottan oktatási célból nyitott részletekkel bíró egységekre gondolok, bár a BMW Magyarországgal egyeztetve ilyen lehetőség is elképzelhető. De például egy, a szervízünkben megtalálható nagy V8 vagy sor hatos blokk még egy állványon „egyben” is érdekes lehet.

Ezekről akár videó vagy egyéb sajtóanyag is rendelkezésre áll, de a BMW Motorsporttal kapcsolatos médiaanyag is jól mutatna akárcsak egy nagyobb monitoron vetítve is.

A tanulók életkori sajátosságából adódóan rendkívül nyitottak a számítástechnika támogatásával játszható különféle szimulátor-programokra. El tudnám képzelni az est keretében, mondjuk egy kisebb virtuális bajnokság levezetését is. A jó értelemben vett versenyszellem talán átragad a hétköznapiakban is a srácokra egy rendezvényen folytatott „vérre menő” autóverseny keretében. Aki az est nevezői közül a legjobb időeredményt éri el a Hungaroringen az adott versenyszimulátor-játékban, az valamiféle ajándékot kap az est végén.

Még egyszer megköszönve a meghívást, és bízva a további együttműködés lehetőségében, üdvözlettel:

Sipos Dénes
Wallis Motor Duna
4th level Partner Program vezető

A SZAKE-versenyről

Idén is, ahogy az elmúlt három évben is, jelentkeztünk Szabó Péter és Szeles László osztálytársaimmal a SZAKE történelmi vetélkedőjére. A versenyt a Szakmai Középiskolásokért Közhasznú Kulturális Egyesület szervezi immáron közel 30 éve. Itt nem a jobbnál jobb gimnáziumi tanulók versenyeznek egymással, hanem a szakgimnáziumok és a szakképző iskolák tanulói. Ebben a versenyben is indulhatnak gimnáziumi csapatok, de azok külön kategóriában. Nem is a verseny a megfelelő szó ide, hanem inkább a vetélkedő.

Idén, ahogy tavaly is, a Magyarok Európában kategóriában indultunk. Az országos döntő előtt túljutottunk két internetes fordulón. A versenyt a Honvédelmi Minisztérium Stefánia úti palotájában tartották március 24-én. A feladatok főként a kiegyezéshez kapcsolódtak. A verseny megkezdése előtt sor került a nyitóbeszédre, illetve a Rostaházi-gyűrű átadására, amit idén Dr. Zántó Edina, iskolánk igazgatója kapott meg.

A díjátadó után, 11 órától megkezdődött a verseny. Összesen hat feladatot kellett megoldani. Az első feladat Liszt Ferenc életrajzával volt kapcsolatos. A második egy előre kiadott feladat volt: a zsűrit meg kellett két percen belül győzni az osztrák-magyar kiegyezés előnyeiről. A párbeszédet a két csapattársammal adtam elő. A többi feladatban 19. és 20. századi írókat, költőket, festőket, színészeket és szobrászokat kellett felismerni jellemzők és képek alapján. Az eredményhirdetés fél 2-kor kezdődött. Az elmúlt három év feladattípusaiból és az on-line forduló kérdéseiből tanulva rutinosan vettük az akadályokat. Az eredmény nagy meglepetésünkre elég jó lett: a második helyezést értünk el a 9 versenyző csapat közül. Ez volt az eddigi legjobb eredményünk.

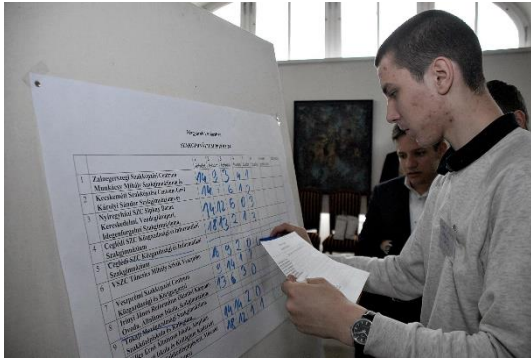

A könyvjutalom idén sem maradhatott el, ahogy az emléklap sem. Az eredményhirdetés után egy kiadós, kétfogásos ebéd várt ránk, amit ezúton is köszönünk a szervezőknek. Sajnos jövőre már nem indulhatunk a versenyen.

Köszönjük a felkészítést Csókásné Gémesi Ildikó tanárnőnek.

Sikeres szereplés a SZAKE országos versenyén

Uhlár Karola tanárnő felkérésére és segítségével, háromfős csapattal indultunk a Szakmai Középiskolásokért Közhasznú Kulturális Egyesület által rendezett Magyarországi cigány-roma nemzetiségek témájú országos versenyen.

A felkészüléshez a romák életéről, kultúrájáról kellett tanulnunk, s erről különböző feladatlapokat töltöttünk ki. A megmérettetés három fordulóból állt. Az első kettőben e-mailben kaptuk meg a feladatlapokat, itt még bármilyen segítséget használhattunk a megoldáshoz. Több csapat ellen versenyeztünk,

és értelemszerűen az jutott tovább, aki több pontot ért el. Sikerült bejutnunk az országos döntőbe, ahol kilenc csapat volt az ellenfelünk. A döntőben személyesen kellett szereplnünk, ott már nem lehetett segítséget használni, így erre az alkalomra többet kellett tanulnunk. A versenyt a Stefánia Palotában rendezték meg, az esemény egy nyitóünnepséggel kezdődött a színházteremben.

Ezután megkerestük azt a termet, ahol a verseny zajlott. Hárman voltunk a csapatban, így mindenki más témakörből készült fel. Az első feladatban három percet kellett beszélni a választott témánkról, és 0 ponttól 10-ig értékelek minket. Mi Lakatos Menyhért író életét, munkásságát szóban, illetve egy 19. századi cigánykaraván életét kollázs segítségével mutattuk be.

Voltak olyan feladatok is, ahol egy-egy híres, elismert roma személyről mondtak jellemzőket, és ki kellett találni, hogy kiről van szó. Összesen hat feladatot kaptunk, beleértve a két háromperces beszédet is, ezekre lehetett a legtöbb pontot kapni.

Az eredményt összesítve holtversenyben országos második helyezést értünk el. Díjként jutalomkönyveket és apró emléktárgyakat kaptunk. Összességében egy jó hangulatú verseny volt, amin sikeresen tudtunk helytállni és jó helyezést értünk el.

A csapat tagjai voltak: Bernát Alex, Nemetz-Studer Dávid és Bolyky-Gergely Barna

Bolyky-Gergely Barna (9.a)

OSZTV 2018

az autóelektronikások szemével

Idén ismét Kecskeméten rendezték meg az Országos Szakmai Tanulmányi Verseny döntőjét április 4. és 6. között. A korábban megtartott írásbeli és szóbeli forduló után a döntőben hárman képviseltük az iskolát az autóelektronikai műszerész versenycsoportban.

Április 4-én, szerdán délután érkeztünk meg Kecskemétre. Miután részt vettünk a verseny megnyitóján, volt időnk kicsit felfedezni a várost is, hiszen aznap már semmi egyéb dolgunk nem volt, csak fejben készülni a másnapi megmérettetésre.

A döntőben egy három részből álló komplex gyakorlati vizsgán kellett bizonyítanunk, aminek végrehajtására összesen négy óránk volt. A feladatok megoldásához nemcsak a gyakorlati tudásunkra, hanem az elméleti ismereteinkre is szükség volt. A gyakorlat felét kitevő, legtöbb pontot érő, kétórás feladat egy generátor szerelése volt, ahol szétszerelés után az alkatrészeket mérni és minősíteni kellett, majd pedig mindezeket jegyzőkönyvben rögzíteni, azután az összeszerelt generátort próbapadon tesztelni. További feladat volt még egy hengerfej mérése és OBD diagnosztika egy B-osztályos Mercedesen.

A verseny végeztével, este a szervezők bowlingozni vitték az egész társaságot, ahol már végképp megkönnyebbülve oszthattuk meg egymással az élményeinket.

Összességében úgy gondolom, hogy a kisebb-nagyobb fennakadásoktól eltekintve minden versenyző nagyon jól teljesített a döntőben. Mi külön köszönettel tartozunk Kasuba György tanár úrnak a – mint másnap kiderült – nagyon is sikeres felkészítésért.

Az eredményhirdetésre péntek délelőtt került sor Kecskemét belvárosában, a Hírös Agóra Kulturális Központban, ahonnét senki nem távozott üres kézzel a verseny támogatóinak köszönhetően. Habár az eredményhirdetésen már mindenki jogosan érezhette magát győztesnek, azért a legsikeresebb iskola, mint kiderült, mégiscsak a Fáy lett.

Baditz Máté (14.g)

A technikusok OSZTV-je

Nagy öröm és megtiszteltetés, hogy idén is részt vehettem az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen (OSZTV), és a döntőbe bejutva képviselhettem iskolánkat három technikus társammal együtt.

A verseny három fordulójából, az írásbelinek és a szóbelinek iskolánk adott helyet, ahol közel 100 jelentkezőből fordulónként csökkentették a versenylétszámot, így a döntőbe – gyakorlati rész – már csak 10 fő jutott be. Az utolsó „megmérettetésre” április első hetében került sor Kecskeméten. A gyakorlati feladatok elvégzése az iskola tanműhelyeiben történtek. A három modulból álló gyakorlatra összesen négy óra állt a

rendelkezésünkre, mely során jegyzőkönyvbe kellett dokumentálnunk a méréseinket. Mind a feladatok (motorblokk és hengerfej mérése, vezérműszíj cseréje, fék vizsgálata, fényszóró-diagnosztika, rendszerteszterrel soros diagnosztika, gépjármű azonosító jelöléseinek ellenőrzése), mind a jegyzőkönyv összetett és komplex volt. A versenymezőny végig nagyon erős volt. Ez az eredményekben is megmutatkozott, hiszen mindenki mentesült az év végi technikus vizsga teljesítése alól. Nekem kiváltképp nagy megtiszteltetés volt, hogy dr. Nagyszokolyai Iván egyetemi tanárnál vizsgázhattunk.

Ezúton is köszönetet szeretnék mondani az iskola tanárainak, elsősorban Gál Zoltán és Huszti Tibor tanár uraknak, akik tanításukkal és tudásukkal hozzájárultak az ideai sikereinkhez.

Nagy Attila (15.b)

O rszágos S z a k m a i T a n u l m á n y i V e r s e n y

helyezettek a 2017 – 2018-as tanévben

Autószerelő verseny:

Agárdi-Nagy Bence	(5. hely)
Hegy Gábor Bence	(7. hely)
Balogh Krisztián	(8. hely)
Marosi Gábor	(10. hely)

Autótechnikus verseny:

Nagy Attila	(1. hely)
Kemény Dávid	(4. hely)
Galamb Viktor Benjámin	(5. hely)
Nagy Soma	(6. hely)

Autóelektronikai műszerész verseny:

Tóth Dávid	(1. hely)
Baditz Máté	(2. hely)
Karácsony Szabolcs Tamás	(5. hely)

Ágazati Szakmai Érettségi Tantárgyak Versenye – Szolnok

2018. április 9-10-én Szolnokon rendezték meg az Ágazati és ágazaton kívüli szakmai érettségi vizsgatárgyak versenye (ÁSZÉV). Az elődöntőre a 2018-ban érettségiző diákok jelentkezhettek. Itt online tesztfeladatok megoldását kellett elvégezni, és a döntőbe szakmánként az első 35 legjobb diák került. Ebbe a szűk mezőnybe iskolánkból 5 diák jutott be (Lovas Kristóf, Meichl Péter, Szeles László, Vég Tamás és Kovács Domonkos).

A versenyre érkezőket a Szolnoki Műszaki Szakképzési Centrum által kijelölt iskolákhoz tartozó kollégiumokba szállásolták el. A versenyek helyszínei az iskolában voltak.

A nagy megmérettetés április 9-én délután kezdődött. A szakmai írásbeli feladatok megoldására 3 óra állt rendelkezésre. A tételsorban szerepelt tesztjellegű – mondatkiegészítő –, számításos, illetve műszaki rajz feladat. Ahogy az érettségien is szokott lenni, a tesztjellegű és a kiegészítő feladatok egyszerűbbek voltak, a számításos, illetve a rajzi feladat nehezebbek. Közlekedési alapismeretek tantárgyból közlekedéstörténetet, illetve a közlekedés formáiról kérdeztek. Technológiából a legtöbb kérdés a vas-szén állapotábráról volt, de volt kérdés anyagvizsgálatról, hőkezelésekről is. Elektronika-elektrotechnikából elméleti kérdés a félvezetőkkel álló áramköri elemekből volt, pl. a tranzisztorról vagy a tirisztorról. Három számításos feladat volt, az egyik elektróból, ott két ellenállásból és két kondenzátorból álló áramkört kellett számolgatni, gépelemek tantárgyból fogaskerékkel kapcsolatos számítás volt, mechanikából pedig egy repülőgép súlypontját, illetve súlyát kellett meghatározni. A műszaki rajz feladatban egy axonometrikusan ábrázolt munkadarabot kellett félnézet-félmetszetben, méretarányosan lerajzolni. Mindezek a megadott idő alatt teljesíthetők voltak.

Az írásbelik után a versenyzők a nap további részén szabadok voltak. Voltak, akik a kollégiumban maradtak, voltak, akik körülnéztek Szolnokon.

A második napon a szóbeli vizsgára került sor. A versenyen mindenki ugyanazt a tételt kapta. Egyszerre 6 diák léphetett be a felkészülő terembe, onnan mehetett a vizsgázó helyiségbe. Kidolgozásra fél óra, a kifejtésre 20 perc állt rendelkezésre. A vizsgázónak a tételben megadott kérdésekre kellett válaszolnia, a vizsgabizottság nem tehetett fel kérdéseket. A levizsgázott diákok nem kommunikálhattak azzal, aki még nem kapott tételt.

A verseny április 10-én délután ért véget. A résztvevők az eredményekről másnap, online értesülhettek.

Iskolánk tanulói eredményesen szerepeltek.

Gratulálunk!

Ágazati Szakmai Érettségi Vizsgatárgyak Versenye

helyezettek a 2017 – 2018-as tanévben

Közlekedésgépész ágazat:

Kovács Domonkos	(5. hely)
Meichl Péter	(8. hely)
Szeles László	(10. hely)
Vég Tamás	(11. hely)
Lovas Kristóf	(14. hely)

Adj vért, és ments meg három életet!...

Ezzel a szlogennel hirdeti a Vöröskereszt minden alkalommal a véradást. Ahogy minden tavasszal és ősszel, iskolánkban most is megszerveztük, hogy iskolánk vállalkozó szellemű fiataljai hozzájáruljanak az életmentéshez. Azonban minden szervezés során az egyik szemem sír, a másik meg nevet.

Sír azért, mert sajnós, azt látom, hogy minden egyes alkalommal a véradók száma egyre csökken. Még emlékszem, ahogy évekkel ezelőtt kígyózó sorok álltak a Díszterem előtt a véradás napján. Mi történt? – kérdezhetnénk. Hol vannak azok a hős fiatal férfiak, akik nem ijednek meg egy kis tűszúrástól, akik tényleg segítő szándékkal állnak be a sorba? Nem tudni. Mondhatnánk, hogy kevés a diák, vizsgák előtt néhány héttel nem szerencsés az idő, vagy sorolhatnám. Erről az a zsidó közmondás jut eszembe, ami így szól: „Ha valaki valamit nem akar, az egyik kifogás ugyanolyan jó, mint a másik.”

Azonban, nemcsak visszahúzódó, „nemakarom”, „mindenkihagyjonbékén” hozzáállást tapasztaltam. Szerencsére voltak olyanok, akik első kérésre jelentkeztek, minden matek, angol, magyar vagy egyéb dolgozat mellett. Ők voltak azok, akik nem ijedtek meg, nem kerestek kifogásokat, hanem beálltak a sorba és segítettek. Most nem az a fontos, hogy valaki visszament órára vagy hazament, a lényeg, hogy ott volt.

Végezetül, úgy gondolom, hogy a mi – szülők, tanárok, nevelők – felelőségünk az, hogy a fiatal generációt arra neveljük, hogy szerepet vállaljon abban a közösségben, ahol él. Legyenek olyan emberek, akik empatikusak másokkal szemben, segítőkészek, képesek áldozatot vállalni, ha kell. Azok, akik megtették ilyenek...

Köszönjük szépen!

Véradók listája

10.D	Pásztor Zsolt	Nagy Joed Csorba Csanád Barócsy Péter
11.B	Terecskei Zsolt Balázs Krisztián	12.D Képiró Dávid Ádám Krisztofer Rashid Hanzla
11.C	Gódor Dominik Mike Kaszanyicki Gergő Sevella Endre Wiezner Ádám	12.E Kun Bence
11.D	Hajdú Martin Tóth Richárd Arnold Norbert	13.G Polyák Álmos Motyavszki Csaba Watzker Balázs
12.A	Major Dominik Osbáth Olivér Szabó Bálint Kun Marcell	14.A Szeredi Sándor Orosz Péter Pál
12.B	Kovács Domonkos Lörincz Róbert Süle Marcell	14.B Váradi Attila Miklósi László Juhász Imre
12.C	Stiller Dániel Tanka Viktor	15.A Mayer Ferenc Kemény Dávid
		15.B Szabó Kristóf Ulrich Gergely

Fáy sítúra 2018 - Koralpe

Az élet rendje, hogy a mérsékelt égövben élők számára minden évben beköszönt a tél. Bár az utóbbi éveket nézve, ez már nem is annyira természetes, azért még minden évben leesik a hó legalább egyszer. A Fáy András Szakgimnáziumba járó diákok részére ez azt is jelenti, hogy lesz Fáy-sítúra. Így volt ez 2018. telén is.

A sítúra egy nagyon jó kis kiruccanás, és remek lehetőség új emberek megismerésére és barátok szerzésére.

A véleményem még mindig rendkívül pozitív, holott az idei nekem már a 3. sítúra volt. Legfőképpen az tetszik az egészben, hogy hiába szól az összes ugyanarról, de mégis mindegyik más és más főleg azért, mert szinte mindig új emberek jönnek el. A szállás kifogástalan, hiszen egy faházban voltunk, és ráadásul közvetlen a pálya mellett olyannyira, hogy akár az ügyesebbek be is tudtak csúszni a pályáról. Az étkezés rendszere nagyon tetszett, mert nem volt se reggeli,

se ebéd, se vacsora, így nem voltunk időhöz kötve, és úgy szervezhettük a napunkat, ahogy kedvünk tartotta. És persze azért is jobb volt így, mert nem volt az se, hogy valakinek nem ízlene a menü, vagy esetleg nem lenne elég a kapott adag. A hűtőket nagyon élveztem. A kiszolgálás gyors, az ételek finomak voltak, habár elég drágák, és az adagokat sem éppen fiatal, sportoló szervezetek számára mérték 😊.

A pályák is elég jó minőségűek, és rendkívül sokból lehetett választani kinek-kinek a szintje szerint. Előfordult lankásabb rész is, ahol a tanulók is elkezdheték pályafutásuk első lépéseit. De lehetőséget adott a haladóknak és a profiknak is a snowparkkal. Kicsit azért hiányolom, hogy beülős felvonóból csak 1 járt, és az összes többi pedig csákányos volt, de azért hozzá lehetett szokni. Sajnálom még, hogy a pálya elég korán bezárt, 4 órakor. Valahol viszont jobb is, mert a nap végére már mindenki elfáradt, és nem lett volna kedvünk visszamenni a házba, hanem csúsztunk volna tovább a „fájdalmaink” ellenére. Az utazás se volt vészes, mert nagy busszal mentünk, és gyorsan kiértünk, mert a sofőr se állt meg minden fánál pihenni, és ha mégis, csak rövid időkre. Az időjárás talán most volt a legjobb, hisz sütött a nap, a hőmérséklet is pont jó, bár az utolsó 2 nap már nem volt tökéletes, mert nagyon hideg volt, és fújt a szél is. Így szinte mindenki feladta a sielést.

Szerintem az idei sítúra is remekül sikerült, jól éreztem magam. Azért jövőre már mehetnénk máshova, de az se baj, ha ugyanide megyünk. Bátran ajánlom diáktársaimnak is, hogy jöjjenek. Az élmény garantált!

A 11.B osztálykirándulása Donovalyban

A 11.B 2018. március 2-án osztálykiránduláson vett részt Donovalyban, Szlovákiában. Korponai Tamás tanár úr és Márton Péter osztályfőnök úr kíséretében. A buszút zökkenőmentes volt, de 3 óráig tartott. A helyszínre érve egy rövid megbeszélés után a snowboardosok és a síelők, illetve a kirándulók különváltak. Akik nem síeltek/snowboardoztak, azok Donovaly környékén kirándultak és

korcsolyáztak, még Korponai Tamás tanár úr is korcsolyát húzott. Ezután körbesétáltak Donovaly síterepén. Megnézték a bobs pályát, Donovaly Novahola oldalán sílifttel felmentek a sítérp legmagasabb pontjára, de a nagy köd miatt sajnos nem igazán tárult eléjük szép kilátás. A többiek Márton Péter tanár úr rövid oktatása után szabadon kiélvezhették a síelés minden örömét. A profi síelőkkel osztályfőnökünk körbesíelte az egész terepet. Többen most ismerkedtek meg a síelés és a snowboardozás izgalmas világával. Én úgy vettem észre, hogy ezek a tanulók életre szóló élménnyel gazdagodtak, annyira megtetszett nekik a téli sportok világa, hogy immár életük részévé válhat. A kirándulást mindenki élvezte, és többeknek annyira szívükhöz nőtt a síelés és a snowboardozás, hogy a jövő évi sítábort is tervbe vették. A síelés, a túrázás és az egész napos sportolás közben mindenkinek jólesett egy kis pihenés a sípályák melletti hüttében, ahol megismerkedhettünk a szlovák gasztronómiával is (sztrapacskát ehettünk – krumplis nokedlifélét juhsajttal tálalnak). A busz 5 óra körül indult vissza, és este 8 órára értünk haza a fárasztó utazásról. Mindenkinek ajánlom, hogy egyszer próbálja ki a síelést, mert egy életre szóló élményt szerez vele. Köszönjük a tanár uraknak a program szervezését és a kíséretet.

Bécsi kirándulás kilencedikesek „szemével”

Április 12-én reggel hatkor indultunk a Fáy elől egy háromórás útra Bécsbe. Körülbelül fél kilenckor léptünk át osztrák felségterületre. Innen a bécsi repülőtér (Schwechat), majd Ausztria egyik legnagyobb kőolaj-finomítója (OMW) mellett haladtunk el egyenesen Bécsbe, ahol a Mária Terézia téren álltunk meg, és átsétáltunk az osztrák parlament egyik épületébe. Itt egy körülbelül egyórás bemutatót tartottak nekünk az épület történetéről, az országgyűlés felépítéséről, működéséről, bepillantást nyerhettünk az országgyűlési terembe, ahol még képet is készítettek rólunk. Sajnos nem az „eredeti” Parlamentbe mehettünk, mert azt több évig felújítják.

Ezek után átsétáltunk az épület melletti Augustinerkirche katolikus templomba, ahol rendkívül szép gótikus templombelső fogadott minket. Itt őrzik a Habsburg császári család 54 tagjának a szívét. Ráadásul Ferenc József és Sissi itt kötött házasságot 1854-ben.

Majd egy kis idegenvezetéssel elsétáltunk a Szent István-székesegyházhoz, ahová be is mentünk, de éppen misét tartottak, ezért csak kis részét láthattuk a templomnak. Rövid betekintés után a fáysták kaptak egy kis szabadidőt a központ és a boltok megtekintésére, valamint egy kis sétára a város gyönyörű turistautcain.

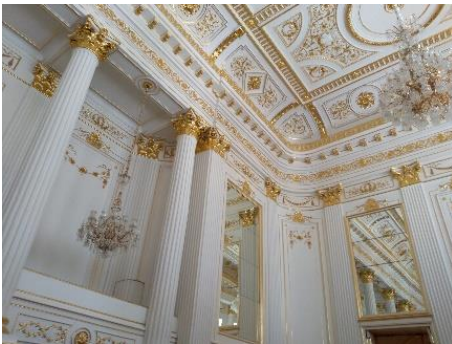
Fél háromkor újra összegyűlt a csapat az Operaház előtt, és busszal továbbindultunk a Friedensreich Hundertwasser által gyönyörűen és lenyűgözően megépített kiállítási központba. Mivel Hundertwasser nem szerette az egyenes vonalakat – mert a természet vonalai sem egyenesek –, ezért ezt az épületet úgy tervezte meg, hogy semmi szabály ne legyen annak kinézetében, és ezzel máig szabad gondolatokat és nyugalmat adott minden idelátogatónak.

Rövid buszozás után elérkeztünk Ausztria legérdekesebb és egyben legviccesebb szemétegetőjéhez, amelyet 1987-ben szintén Hundertwasser tervei alapján építettek újra a maga sajátos és egyben lenyűgöző stílusában, miután a szemétegető korábban leégett. A szemétegetőben részletes betekintést nyerhettünk annak megépítéséről, hasznáról és mindennapi működéséről, valamint körbevezettek minket az egész erőmű területén, és bemutatták, hogy hogyan lesz a háztartási szemétből különféle eljárások során energia, ami körülbelül ötvenezer háztartást lát el árammal, hatvanezer háztartást meleg vízzel, valamint táv hővel. Az erőmű évente 250 ezer tonna szemetet éget el,

aminek mérgező füstjét a legmodernebb szűrőberendezésekkel tisztítják, így szinte teljesen tiszta levegő jut vissza a légtérbe. Az erőműben töltött álmodozás és elmélkedés után visszaindultunk Magyarországra, de előtte még Bécsben megálltunk egy kicsit a híres bécsi gáztartályoknál, a Gasometereknél, amiket a 80-as évekbeli bezárásuk után bevásárlóközpontokká alakítottak, és egy részükben lakásokat is építettek. Miután mindenki megvásárolta az útra rágsálnivalóját, ténylegesen elindultunk Körülbelül tízkor megérkeztünk a Fáy elé, ahonnan mindenki rengeteg élménnyel és pihenni vágyó szervezettel tért haza.

Szilágyi Norbert (9.d)

Bécsi kirándulás

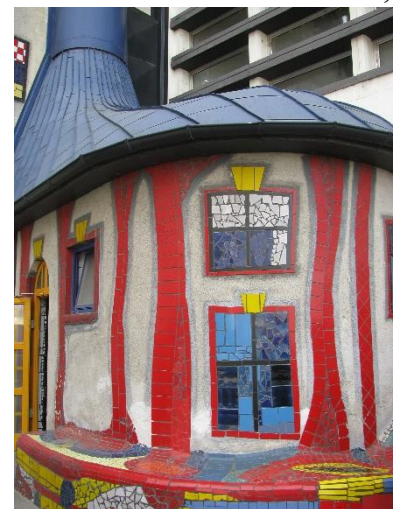
Április 12-én csoportos kirándulásra mentünk Bécsbe. Nekem nagyon tetszett a kirándulás. Eleve szeretek gyárakat, üzemeket látogatni, többek közt ezért is mentem erre az útra, valamint a parlament látogatása is izgalmasnak ígérkezett. Egyetlen baj a kirándulás során az volt, hogy korán kellett kelni, de ezt végül is túléltük. Bő 3 óra alatt ki is értünk Bécsbe. Szerencsére nagyon kellemes időt fogtunk ki.

Elsőnek a parlamentet néztük volna meg, de sajnos pont felújítási munkálatok alatt állt, így sajnos ki kellett hagynunk, helyette egy ideiglenes üléstermet néztünk meg (ami eredetileg bálterem volt), ahol az osztrák politikusok tartották gyűléseiket.

Két templom megtekintése után kaptunk pár óra szabadidőt, amit vásárlással, evéssel, különböző nevezetességek megnézésével tölthettünk el. Akadtak olyan diákok is, akik a Lepkeházba mentek be.

A Kunst Haus épületében (Hundertwasser tervezte) olyan szökőkutat is láthattunk, ami különböző kövekből készült, és mellette a falon a kövek egy-egy darabja volt megfogható, és azt is kiírták, hogy honnan származnak. A szökőkút két köve magyarországi, de Brazíliától Norvégiáig mindenhol hozták a kúthoz „alapanyagot”.

Nagyjából 4 óra körül megérkeztünk a szemétegetőbe, ami rendkívül modern épület. Egyáltalán nem egy sima üzemre vagy egy szemétegetőre hasonlított, hanem inkább egy óriás játszóházra, ugyanis tele volt kék és arany foltokkal festve az egész épület. Sőt, a tervező – Hundertwasser jellegzetes sapkája is megjelenik a szemétegető tetején. Kiderült, hogy ez nem szimplán csak egy szemétegető, hanem egyben egy energiaellátó és távfűtő/hűtő központ is rendkívül modern felszerelésekkel ellátva. Azt mesélte az idegenvezető, hogy annyira tiszta levegő jön ki a kéményből, hogy lakói vannak a magas toronyban. Mint kiderült, sólymok fészkeltek be magukat☺

Az üzem körbevezetése után kaptunk még egy rövid szabadidőt a Gasometereknél, mielőtt elindultunk volna haza. 7 óra körül indultunk, és nagyjából 10 óra környékére haza is értünk. Nekem és akikkel beszélgettem, nagyon tetszett a kirándulás, és izgalmas volt bejárni az egyik szomszédos ország fővárosát is.

Szűcs Balázs (12.b)

Spittelau

– amit a szemétről tudni kell(ene) –

Bécs északi részén, Spittelauban, nagy közlekedési csomópont és egyetemváros található. Ide települt a bécsi távhőszolgáltató központja is, és a szomszédjában áll egy különleges ipari épület, Bécs egyik legnagyobb hulladékkezelő üzeme. A szemétegető 1971-ben épült, és eredetileg az Allgemeinde Krankenhaus, vagyis a bécsi közkórház energiaellátását akarták vele biztosítani. Mivel a város északi irányban is terjeszkedett, a többször modernizált technológia

mellé a 9. kerületi szemétegetőnek megújult külsőt is akartak kölcsönözni, hogy az ott élők közérzetét ne rontsák a komor falak és kémények. A monumentális épület se füstöt, se káros gázokat nem bocsát ki. Az emberléptékű külső megvalósításához egy híres osztrák építész, Friedensreich Hundertwasser segítségével volt szükség, aki eredetileg nem is akarta elvállalni a munkát, mivel nagy környezetvédő volt. Végül aztán nekifogott a tervezésnek, és az eredmény egy bohókás motívumokkal díszített épületkülső lett, amely minden szegletében tükrözi Hundertwasser játékosságát.

A „külső” mögött azonban elképesztő technológiával tüntetik el a bécsiek által termelt tömegtelen szemét egy részét. Arról az évi 250.000 tonna háztartási hulladékról beszélünk, amit nem szelektíven gyűjtenek a lakosok (pedig lehetne!), ezért magas hőfokon el kell égetni. Az így nyert energiával és hővel a közkórházon kívül irodaházakat, közintézményeket és több mint 50.000 háztartást látnak el távhővel és energiával (hidegben fűtik, a meleg idő beálltával hűtik az épületeket).

A szemétegetőben filmvetítéssel indult a program, ahol röviden vázolták az erőmű működését. Ezután az idegenvezető kalauzolt bennünket tovább.

A létesítmény 2015-re teljes felújításon esett át (csak az érdekesség kedvéért: a felújítás összege 130 millió euró volt). A munkálatok során a külső részhez nem nyúlhattak, de a belső felújításnál ki kellett cserélni például a két égetőkazánt (egyenként 35 m magasak), amelyek 16 tonna hulladékot képesek feldolgozni egy óra alatt, és 54 tonna gőzt állítanak elő. A 400 fokos gőzt hatalmas csövek szállítják a turbinába. A hőkivonásra használt turbinában a gőz végül energiává alakul át. Az erőműben található a tömbhőkivonáshoz tartozó katalizátor- és átalakítóállomás, valamint egy tápvíz-tartály, egy hamueltávolító rendszer és egy vízgőzrendszer. (Az évente átlagosan 400 MW teljes kapacitásával és 500 GWh hő termelésével ez jelenleg az egyik legkorszerűbb és leghatékonyabb füstgáztisztító rendszer a világon.) A szemét égetése során a még használható anyagokat (például fémeket) elkülönítik, hogy újra lehessen hasznosítani. Érdekes volt megtudni, hogy a többszöri szűrés után fennmaradó, úgynevezett filterpogácsákat el kell szállítani, mert azok káros anyagokat tartalmaznak. Mivel az osztrák törvények szerint ezt nem lehet Ausztriában tárolni, a „pogácsák” Németországba utaznak...

A szemétegető alkalmazottjai rendkívül felelősségteljes felügyeleti és irányítási feladatokat hajtanak végre. Noha manapság már nem kell a szemét leöntését és rakodását 24 órán át embereknek felügyelni a hatalmas szeméttartályok mellett, a robotika mégsem váltja ki teljesen az emberi munkát. Nappal emberi felügyelet van, éjjel egy irányítóhelyiségből kijelzőkön folyamatosan

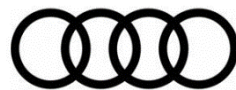
figyelemmel kísérik a szemét „útját”. Erre azért van szükség, mert előfordul, hogy a konténerekbe extrém méretű hulladék is kerül, mint például egy egész autó (Volkswagen Beetle) vagy egy fél tehén, amit beleöntenek a hatalmas tartályok egyikébe. Az idegenvezető elmondta, hogy ilyenkor a munkásoknak védőfelszerelésben le kell menni a hulladéktárolóba, és darabokra kell vágni a nagyméretű tárgyat, különben súlyos károkat okozhatna a működésben, hiszen a tartályból továbbfutó csövek csak bizonyos méretű hulladékot képesek elnyelni. A fentebbi képen látható az a folyamatára, amely a tartályba kerüléstől a tiszta gőzig bemutatja a szemétfeldolgozást.

Az erőmű nagyban hozzájárul Bécs klímavédelméhez és energiahatékonyságához. Az ott tett látogatás számunkra is tanulságos volt. Biztosan mindegyikünk elgondolkodott a látottakon, és tudatosabban figyelünk majd a környezetünkre.

Az Audinál Győrben

– egy kis osztálykirándulással fűszerezve –

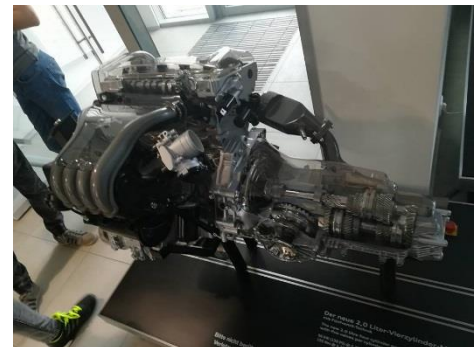

2018. április 4-én a Fáy András Közlekedésgépészeti, Műszaki Szakgimnázium két osztályának (11.d, 14.g) tanulói ellátogattak Győrbe, az Audi-gyárba.

Beléptünk a gyár területére, ahol tartottak egy rövid ismertetőt, majd részt vettünk egy prezentáción az Audi márka, illetve a magyarországi gyár fejlődéséről. Őszintén szólva mindannyian meglepődtünk, hogy milyen gyors ütemben fejlődik az ipar.

A prezentáció után megnéztük a motorgyártó üzemet, ahol érthető okokból a gyár kimondottan figyel a

részletekre, ezért semmi olyan eszköz nem kerülhet az épület közelébe, ami a cég

titkainak biztonságát veszélyeztetné. Így miután megkaptuk a belépőket, értékmegőrzőbe zárták mindenkinek a telefonját, mivel fotózni, videózni bent nem lehet. Majd elsétáltunk az ipari park egy távolabbi részébe, ahol izgalmas és tartalmas idegenvezetésnek köszönhetően sok-sok adattal és látványi elemmel lettünk

gazdagabbak. Megtudtuk, hogy melyik csarnokban mit és mióta csinálnak. Elképedtünk, hogy mekkora az épület, nemcsak kívülről, hanem belülről is. Az állunkat keresgélve beletörődtünk, hogy a mai kor robottechnikája már gyakorlatilag átvette az emberek munkáját. Sajnos csak egy egész kis részét láthattuk az összeszerelő csarnoknak.

A gyárlátogatás után marad egy kis szabadidőnk, úgyhogy megnéztük Győr nevezetességeit. Sétáltunk az óvárosban, ami csodálatosan szép volt. Megnéztük a szódásszifon alakú szökőkutat, majd beültünk ebédelni a közeli éttermekben (kinek, hova sikerült beesni). Délután pedig elindultunk vissza az iskolához Budapestre.

Audi Hungária motorüzem látogatás

Április 4-én a 11.D és a 14.G osztállyal, valamint a 14.A, 14.B és 11.A osztályok néhány tagjával, Hegedűs Judit tanárnővel és Kovácsházi Zoltán tanár úrral az iskolai osztálykirándulás keretében a Győri Audi Hungária motorgyártó részlegét látogattuk meg. A motorgyártás mellett Győr belvárosában városnéző szabadprogramot is szerveztünk.

Reggel hét órára gyülekeztünk a Fáy előtt, a busz fél nyolckor érkezett, és a felszállás után el is indultuk. Háromnegyed órás út után megérkeztünk a győri ipari parkba, ahol az Audi Hungária található. A látogatóközpontban belépőkártyákat osztottak ki mindenkinek, a táskákat, ruhákat és a telefonokat is zárható szekrénybe kellett elhelyezni.

A látogatás 9 óra 30 perckor egy bemutatóval kezdődött, amelynek keretében hallhattuk az Audi, a hazai Audi motorgyártás rövid történetét, a gyárrészleg kifejlődését, a gyártott motorok palettáját, valamint az éves darabszámok alakulását.

Az Audi 1932-ben a DKW, a Horch-Cie, a Wanderer és az Audi Automobilwerke GmbH egyesülésével jött létre. A négy karika e négy automobilgyártó egyesülését jelképezi. Az Audi a hallgat szó latin megfelelője (hören=audire).

Az Audi Hungariánál 1994 óta gyártanak motorokat. Azóta a motorgyártás világelsővé nőtte ki magát, a gyártott darabszámok mellett az alkalmazottak száma is évről évre nőtt. Pozitívan tapasztaltuk, hogy az összeszerelő üzemben nők is dolgoztak. Jelenleg a motorgyártás mintegy 6000 munkatársa több mint 8800 motort gyárt naponta. A motorokat Audi, Bentley, Lamborghini, Seat, Skoda, Porsche és Volkswagen gépkocsikba szerelik be. 2017-ben több mint 1.900.000 motort gyártottak, ennek durván 75%-a négyhengeres benzin-, illetve dízelmotor volt. Hathengeres motorból 434.676, nyolc és tízhengeresből 36.757, öthengeres benzinmotorból 14.640 készült. 2017-ben a 2,5 literes TFSI erőforrás az „Év Nemzetközi Motorja“ lett a 2,0 és 2,5 liter közötti hengerűrtartalom-kategóriában.

Érdeklődtünk a dízelmotorokkal szerelt gépkocsik iránti keresletről is. A válasz nem volt meglepő, miszerint a vásárlók egyre nagyobb hányada az alternatív hajtások és a benzines erőforrások mellett dönt. Az idén Győrben beindul az elektromotorok sorozatgyártása is úgynevezett moduláris gyártás keretében. Ez valami olyasmit jelent, hogy az erőforrások nem gyártószalagon, hanem gyártószigeteken fognak készülni.

A bemutató után egy hölgy, mint egy idegenvezető, vezetett minket végig, miközben bemutatta a motorgyártás folyamatát. Az a maximum másfél órás időtartam, amit a honlapon írtak, viszonylag gyorsan eltelt, eközben nagyon sok információt hallottunk. Egy idő után már egybefolyt a sok információ, és a látottakon elmerengve sétáltunk lassan végig időközönként meg-megállva a kijelölt látogatói útvonalon. A motorokat mindenfajta üzemi körülmények között tudják tesztelni. Például a poros, homokviharos

időjárési viszonyok hű modellezéséhez a sivatagból szállítanak homokot. Az alkatrészek beszállítása az éppen időben (just in time) elven alapuló rendszerben történik. A beszállítók pontosan a megadott időpontban, a megadott mennyiségű alkatrészt szállítják, készletet a gyár nem halmoz fel. Ezt az elvet először Japánban a Toyotánál alkalmazták. A preventív karbantartási rendszer nagyon fontos a folyamatos működés érdekében. Gyártástechnológia, logisztika, szereléstechnológia, ergonómia folyamatosan fejlesztve, amelyekről a falon kifüggesztett dokumentumok árulkodnak. A dolgozói ötletek, újítások nagy szerepet kapnak a fejlesztésekben, ami már jó ideje elterjedt a multik világában. Nagy hangsúlyt fektetnek az ergonómiára, a dolgozók számára minden kézre állt, a szerszámoktól kezdve az éppen a szerelés helyszínére érkező alkatrészekig. A termelési adatokat egy adatfelhőben tárolják, így a motorokról az összes információ elérhető valamennyi munkaállomáson. Kijelzőkön láthatja mindenki a napi tervezett darabszámot, az eddig elkészült darabszámot, valamint a többlet, vagy a lemaradás is megjelenik.

Tetszett, hogy az üzemben belül egy kis kiállító területen a régebbi gyártású erőforrások is megtekinthetők voltak. Sok érdekességet, új dolgokat láthattunk, de kicsit hiányoltam, hogy a többi részt nem láthattuk. Megfigyelhettük a vezérműtengelyeket is, amelyek jól láthatóan több részből épülnek fel. A szelepeket mozgató bütyökprofilok bordás kötéssel kapcsolódnak a tengelyhez, így azok a tengelyen hosszirányban elcsúsztathatók. A hengerfejbe épített elektromágneses mozgatással a bütyökprofilokat eltolják, ezáltal nem mozgatják a szelepeket, így azok nem nyitnak ki. Ezeknél a hengereknél természetesen ekkor nincs tüzelőanyag befecskendezés. Így kapcsolják le a hengereket az Audi motorokban. Ezzel a technikával, miszerint részterhelésen a hengerek számának felét kiiktatják, javították a motor hatásfokán, ami a fogyasztás, illetve a károsanyag-kibocsátás csökkenését eredményezte.

A látogatás befejeztével busszal Győr belvárosa felé vettük az irányt, ahol kétórás szabadprogram keretében mindenki a kedve szerint bejárhatta utcáit, tereit. A régi épületek felújítása jelenleg is zajlik. A belváros három részre tagolódik, a történelmi jelentőségű Óvárosra, valamint a tőle keletre és délre eső részekre (régai nevükön Ferencváros és Ferdinándváros). A belváros kisebb részét sikerült a szabadprogram keretében bejárni, miközben megkerestük Kovácsházi tanár úr által javasolt Matróz kisvendéglőt. Sétánk során érintettük többek között a Bécsi kapu, a Széchenyi, a Gutenberg tereket. A Gutenberg téren található a Frigyláda szobor, a középkori eredetű Kreszta-ház, amelyben helyet kapott a Kovács Margit-gyűjtemény. A térről nyíló Káposztás közön lesétáltunk a Dunakapu térre. Itt található a hangulatos, az 1800-as évek elejétől működő Matróz Dunaparti kisvendéglő, ahová betértünk egy halászlére. Mi harcsából készült halászlévet rendeltünk, mellé helyben sült tepertős pogácsát is fogyasztottunk. A pogácsa nagyon laktató volt, már egy-két darabtól is eltelhet az ember. A vendégek többsége elvitelre is vásárolt a tepertős

pogácsából. A turisták és a helyiek egyaránt látogatják a vendéglőt. Nem kapkodtunk, elidőztünk a vendéglőben. Ha legközelebb itt járok, biztosan betérek ide ismét egy fogásra.

A szabadprogram végén a Városháza előtt beszéltük meg az osztályokkal a gyülekezőt. A Széchenyi téren át a Czuczor Gergely utcán sétálva jutottunk el kellemesen elfáradva a Városházához, ahol vártuk a buszunkat. Az utcában nem lehet várakozni, ezért sietnünk kellett a felszállással. Rövid létszámellenőrzés után elindultunk vissza Budapestre. Összességében jól éreztük magunkat. A győri belváros ugyan kicsi, részletesebb megtekintése, bejárása viszont legalább egy napi programot igényelne.

Halász Gábor és a 14.g tanulói

Kedves Firka Olvasók!

A Fáyban nincs ének-zene tantárgy, mégis január–március között több alkalommal hangszeres, zenész fiatalokat, énekeseket láthattunk a Fáyban, vagy a mi diákjaink mentek zeneiskolába. Mi történt? Profilt váltott a Fáy? Nem, nem! 😊

A Moltopera, az Anima együttes hangszerbemutató kamarakonzertje, a Savaria együttes Pergolesi: Úrhatnám Szolgáló vígoperarészletének megtekintése a IX. kerületi Önkormányzat és a Ferencvárosi Művelődési Központ diákoknak szóló zenei projektje volt, amibe iskolánk is bekapcsolódhatott. A projekt célja a klasszikus zene, opera megszerettetése, megértetése, a diákokhoz való eljuttatása. A zenei programokon a 9.a, 9. b, 9. d, 10.a, 10.b osztály tanulói vettek részt. Reméljük, a következő tanévben is lesz módunk, lehetőségünk a zenei projektbe való bekapcsolódásra.

Ne felejtsetek el! : „A zene, mindenkié!” (Na, meg az irodalom is!)

Csókásné Gémesi Ildikó

Anima musicae: a zene lelke, a lélek zenéje

Anima Musicae Kamarazenekar a Fáyban

Az **Anima Musicae Kamarazenekar** 2010 februárjában alakult a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem hallgatóiból, illetve korábban végzett növendékeiből. Első önálló koncertjét az Óbudai Társaskör telt házas közönsége előtt tartotta június 20-án, ahol azóta is rendszeresen ad koncerteket.

Megalakulása óta olyan nívós koncerttermekben lépett fel, mint a budapesti **Zeneakadémia**, a **Magyar Rádió Márványterme**, a bécsi **Musikverein** stb. Az együttes 2011. óta visszatérő vendége a Budapesti Tavaszi Fesztiválnak. Meghívásai során fellépett Franciaországban, Olaszországban, Ausztriában és Németországban.

A zenekar hivatásának tekinti a zenei műveknek a fiatalabb generációkhoz való eljuttatását, annak értelmezését, megértését és elfogadtatását, megkedveltetését.

Ennek a programjuknak a keretében látogatott el a zenekar 2018. 01. 09-én iskolánkba, ahol Muzsika az éjszakában címmel hallhattunk szerenád darabokat **Haydn, Mozart, Csajkovszkij** stb. műveiből.

Mozartot főleg 1–2 operájáról, illetve hegedű- és zongoraversenyeiről ismertük eddig, Csajkovszkijt leginkább a Hattyúk taváról és a Diótörőről, Haydnról pedig majdhogynem csak annyit tudtunk, hogy az Eszterházyak udvari karnagya és zeneszerzője volt. Ezen a hangversenyen alkalmunk nyílt megismerni e zeneszerzők szerenád-komponista oldalát is. A szerenád olasz származású szó, éjjeli zenét jelent, ami igen kedvelt műfaj volt a XVIII–XIX. században. A szerenádokat legtöbbször szabadtéren alkalmazták, alkalmazzák. Például a szerelmesek így kedveskedtek egymásnak, manapság pedig az iskolától búcsúzó diákok ily módon köszöntik volt tanáraikat. Meglepődtünk, milyen szép és mennyire másfajta zene volt ez a múltban, mint amelyet manapság játszanak, énekelnek szerenád gyanánt.

A hangverseny nagyon tetszett mindnyájunknak, kellemes, romantikus, andalító zenehallgatásban volt részünk. Szívesen veszünk részt legközelebb is hasonló programon.

Pergolesi: Úrhatnám szolgáló operaelőadás délelőtt

Március 2-án látogattunk el kb. 80-an (9.a, 9.b, 10.a) a kerületi Ádám Jenő Zeneiskolába, hogy megtekintsük a Savaria Zenekar és a Budapesti Kamaraopera Pergolesi: Úrhatnám szolgáló című 3 szereplős vígoperáját.

A Budapesti Kamaraopera alapvető célja a XVII–XVIII. századi, illetve kortárs operák bemutatása. Fontos célkitűzése a fiatal, pályakezdő énekes és hangszeres művészek segítése, támogatása kurzusok szervezése révén.

A Savaria Kamaraopera további célja elsősorban az opera műfajának megismertetése, megkedveltetése a fiatalok körében kevés-szereplős kisoperák segítségével.

Ez történt most is, hiszen középiskolások nézhetek meg egy ilyen kisoperát.

Az olasz zeneszerző, Pergolesi (1710-1736) stílustörténetileg fontos időpontban, a barokk és a rokokó határán élt és alkotott. Leghíresebb műve, ami szerzőjét halhatatlanná tette, Az úrhatnám szolgáló, mely egy komoly opera vidám közjátékának készült.

A mű cselekményében az olasz vásári komédia, a commedia dell'arte tipikus alakjai és helyzetei jelennek meg. Uberto, az öreg, gazdag agglegény szabadulni akar fiatal, csinos, élesnyelvű szolgálójának (Serpetta = Kígyócska) zsarnoki uralma alól, ezért úgy dönt, hogy megházasodik. Serpetta elhatározza, hogyha úrnő kerül a házba, az senki más nem lehet, csak ő maga. Terve sikere érdekében szövetséget köt a néma szolgálóval (Vespone = Lódarázs), aki álöltözetben mint Vihar Kapitány jelenik meg. Fenyegető kardcsörtetésének hatására Uberto feleségül veszi szolgálólányát, így Serpetta a vígopera végére a ház úrnője lesz.

Szokatlan volt számunkra egy ilyen kevés szereplős, illetve 2 személyes zenekaros produkció, már előre fel voltunk készülve egy „unalmas, kötelező” műsor megtekintésére.

Annál is inkább, hogy a díszlet csupán egy asztalból és két székből állt, ezáltal sem kecsegtetve túl sok jóval.

Ám ekkor Uberto színre lépett, és figyelmet és tiszteletet parancsoló szép, mély, basszus hangján előadta bevezető áriáját. Minden szem rá szegeződött, minden figyelem rá irányult. Onnantól kezdve már nyert ügye volt a szereplőknek. Nemsokára megismerkedtünk a csinos Serpettával is, és annak minden kacérságával és csalafintaságával, és már csak annak drukkoltunk, hogy Uberto rá ne jöjjön a turpisságra, és észre ne vegye, hogy Vespone egy és ugyanaz Vihar Kapitánnyal, illetve hogy „minden arra megy ki”, hogy ő, Uberto, feleségül vegye végre a kis Serpettát, ami a darab végére be is következik. Viszont akkorra már Serpetta is őszinte, szerető és hűséges araként hajol meg a produkciót tapsviharral jutalmazó közönség előtt. Mozgalmas, izgalmas, vidám darabot láttunk, a kezdeti rossz sejtéseink ellenére.

Részvétel a Savaria Szimfonikus Zenekar operaelőadásán

Iskolánk meghívást kapott a Savaria Szimfonikus Zenekar diákoknak szóló előadására, ahol Pergolesi olasz zeneszerző művét, Az úrhatnám szolgálót láthattuk.

Az egész osztály együtt indult az operaelőadásra, nagyon szép időnk volt. Az iskolából több osztály (9.b, 10.a) is részt vett az eseményen. A koncert helyszíne a IX. kerületi Ádám Jenő Zeneiskola volt. Az épület és a díszterem is nagyon szép, díszes volt.

Kezdetét vette az előadás, a szereplők díszes, régi kort idéző jelmezekben léptek színpadra. A két főszereplő egy idősödő gazdag úr (Uberto) és fiatal szolgálólánya (Serpetta) volt. Az úrnak sokszor meggyűlt a gondja a lánnyal, ugyanis az sosem akart takarítani, cipőt tisztítani, ruhát mosni, főzni. Sokszor későn kelt fel, így Uberto kénytelen volt egy másik – néma és butácska – szolgálófiúra (Vespone) bízni a teendőket. A lány rájött, ha feleségül menne az úrhoz, akkor nem kellene soha többé takarítania. Sokáig gyözködte a férfit, mindent bevetett: táncolt, főzött, takarított, mosott, de a gazda nemet mondott. A lány megfenyegette, ha nem veszi el feleségül, akkor elmegy a házból. Az úr ettől sem hatódott meg. Ekkor a lány megkérte a néma szolgálót, hogy segítsen neki. Álruhát adott a fiúra és megkérte, hogy játssza el a kérő szerepét, egy mogorva kapitányét. Az Uberto rájött a cselre, lebuktatta őket. Serpetta erre azt mondta, hogy addig sír és ül a földön, amíg el nem veszi feleségül. Végül – a lány nagy örömeire – az házigazda megunt a sírást, rájött, hogy szereti nagyravágyó szolgálóját, és feleségül is vette.

Jó hangulatú, vidám délelőtt volt, a közönség sokat nevetett az előadás során.

Cseke Richárd (9.a)

Moltopera a Fáyban

2011-ben, többségében végzős zeneakadémistákból alakult a Moltopera. A kizárólag fiatal zenészeket alkalmazó független magyar operatársulat célja, hogy közérthető módon, az operajátszás sablonjaitól, sztereotípiáitól mentesen szólítsák meg

a fiatalokat és a műfajtól még idegenkedőket. Felléptek már mind „szokásos” (például Művészetek Palotája, Pécsi Nemzeti Színház), mind „szokatlan” helyszíneken (pl.: egyetemi campusok, Szimpla Romkocsma, Sziget Fesztivál). (<http://agostonlaszlo.hu/moltopera/>)

A Moltopera szinte missziót teljesít. Közelebb akarja hozni a fiatalokhoz az „érthetetlennek” tartott opera műfajt egy projekt keretében. A IX. kerület Kulturális

Bizottsága lehetővé tette, hogy e projektbe mi is bekapcsolódjunk, köszönhetően Szabó-Gyenes Szilvia programszervezőnek.

A Moltopera tagjai már tavaly is jártak nálunk, nagyon vidám, szerethető, interaktív programjukkal. Kérésünkre ismét eljöttek. Az előző tanévben főként a 11. évfolyamos diákokat céloztuk meg, most a 10. évfolyam három osztálya vett részt a programon. A diákok reflexiója szerint jól döntöttünk, jól érezték magukat.

Csókásné Gémesi Ildikó

Az opera és a Don Giovanni – ahogy két 10.a osztályos tanuló látta –

Márciusban két alkalommal iskolánk dísztermében másfél órás előadáson vettünk részt, amelyen korunk fiataljainak az operához való hozzáállásáról, bizony, előítéletéről volt szó.

Mi, diákok egyhangúlag úgy vélekedtünk, hogyha fiatalok az „opera” szót meghallják, akkor unalmas, hosszú, kiabálós előadásra asszociálnak.

Agoston Lászlóék az előadáson bemutatták, hogy milyen egy opera, milyenek az operaénekesek. Valóban, ők is hús-vér emberek! Elmondták azt is, hogy kell egy minimális élettapasztalat ahhoz, hogy megértsük az operaelőadások lényegét. Sok muzsikusnak, zenésznek, énekesnek, díszletezőnek kell együttműködni ahhoz, hogy sikeres legyen az előadás. A programot az tette érdekessé, hogy az előadók folyamatos kapcsolatban álltak a közönséggel.

Az Életrevalók című filmből is levetítettek egy humoros kis részt, ahol a mélyszegénységből jövő, fekete bőrű ápoló most van először operában a dúsgazdag, de magatehetetlen ápolójával. Egy bejátszásban a híres operaénekes Pavarotti énekelt duettet Bryan Adams-szel (O sole mio...).

A második alkalommal Mozart: Don Giovanni című operájából énekelt zongorakísérettel Ágoston László részleteket, partnernője Zemplényi Eszter

volt, aki mostanában szerepelt a Zeneakadémián is nagy sikerrel. A részletek „rendezésébe” bevonták a diákságot is. Ki kellett találnunk, hogy hogyan adják elő az énekesek a jeleneteket – például szerelmes duettet, incselkedést, leánykérést stb. Még a nem létező „színpadra” is kimentek vállalkozó szellemű diáktársaink. Közben az opera cselekménye is a kis részletekből nagyjából összeállt.

Úgy érezzük, a tanulók véleménye megváltozott az operával kapcsolatban. A Moltopera intenzív előadásai jó hatást gyakoroltak a résztvevőkre.

Nagy Viktor, Angeli Adrián (10.a)

Vivaldi és Velence

Március 9-én 19 órától néhány Vivaldi remekművet hallgathattuk meg az Óbudai Danubia Zenekar koncertsorozatán a BMC-ben, azaz a Budapesti Music Centerben.

Talán kevesen tudják az 1678-ban Velencében született Vivaldiról, hogy nemcsak zeneszerző volt, hanem pap, tanár, hegedűvirtuóz és operaimpresszárió. Velencében igen nagyra tartották őt. Annyira fontos volt számára a siker, ha kellett, a saját pénzét is kockára tette, hogy új darabokat vihessen színpadra. Sajnos nem volt erős fizikumú ember. Nemcsak egészsége, hanem anyagi helyzete is megromlott, és ez hajtotta Bécsbe, ahol várakozásai ellenére nem jutott fontosabb megbízásokhoz. Ott megbetegedett, és váratlanul meghalt 1741-ben. Érdekes, hogy őt is jeltelen sírba temették el, ahogy Mozartot.

Ehhez képest manapság is a világ minden szegletében játsszák a zenéjét, amiből mi is ízelítőt kaphattunk.

A koncert nem szigorúan csak zenéből állt, hanem volt egy narrátor, aki mesélt Vivaldi zenei pályafutásáról, életéről, művei keletkezéséről (az is lehet, hogy más zeneszerzőktől is „kölcsonvett” Vivaldi részleteket). A szöveghez sok esetben képeket is vetítettek Vivaldiról, a korabeli Velencéről, operák előadásáról stb. És megtudtuk azt is, hogy az általa oktatott tanulók jelentős része árvaházi gyerek volt. Abban az árvaházban a mai napig is rendeznek koncerteket.

Az alkalom amiatt is kiemelkedő volt, mert Fekete Gyula Koncertária című művének ősbemutatóját is meghallgathattuk, tehát ez még soha nem hangzott el sehol sem.

Bevallom, nekem a Vivaldi művek jobban tetszettek.

A koncert során rájöttem, hogy a zene összehozza az embereket. Teljesen mindegy, hogy vidékről vagy Budapestről származnak, 60 vagy 16 évesek.

Ezt a maradandó élményt mindenkinek csak ajánlani tudom. Ha valaki elmulasztotta az élő koncertet, az interneten belehallgathat a fenti művekbe.

Szána-Kis Patrik (10.c)

Katona József: Bánk bán

Beavató a József Attila Színházban

Ahogy a tanár látja...

Az elmúlt tanévben Shakespeare: Rómeó és Júlia c. tragédiáját néztük meg ún. „beavató” színházi feldolgozásban a József Attila Színházban a 9.a, 9.b, 9. d osztállyal. Idén, március 28-án ugyanezekkel az osztályokkal Katona József Bánk bán „beavató” előadására kaptunk meghívást.

De mitől is „beavató színház” a „beavató színház”?

Mert itt nem a leckét mondják fel a színészek, nem hagyományos színházi előadást látunk, nem akarnak okvetlenül tanítani, sőt inkább gondolkodni, láttatni akar a rendező, a színészek, ami nagyon is aktuális lehet a közismert történetben.

A „beavató színház” tehát egy közismert darab újragondolása, parafrázisa lehet. Katona szövege, bizony, nagyon nehézkes, hiszen a nyelvújítás előtti nyelvet használja, ráadásul a drámai cselekmény párhuzamosan két szálon fut, amit első elolvasásra nehéz megérteni. Hát még, ha „első olvasás” sem volt! ☹

Őszintén szólva, én is megküzdöttem a dráma elolvasásával gimnazistaként. Valójában a dráma igazi mélységét akkor értettem meg, amikor már egyetemistaként, a Szegedi Szabadtéri Játékokon stasiztálhattam. Gertrudis „legkisebb” ☺ udvarhölgye

lehettem. A rendezői magyarázatokat, utasításokat hallva, a színészi játékot figyelve a próbákon, átértékeltem a drámát. Katona tudott valamit! Igen, a Bánk bán színpadra, nem olvasásra szánt darab. Felejthetetlen élmény volt számomra a nagy színművészekkel egy színpadon állni, még ha stasiztaként is. Nagyon sokat lehetett tőlük tanulni. (Az akkori színészi szereposztásból: Bessenyei György: Bánk bán, Kállay Ferenc: Tiborc, Toldy Géza: Biberach, Almási Éva: Melinda, Molnár Piroska: Gertrudis.)

Már akkor megfogalmazódott bennem, ha csak lehet, színházba kell menni, színházba kell vinni a diákokat, mert az igazi nagy drámaírók színpadra álmodják a darabjukat (vö. : Shakespeare, Moliere, Csehov, Örkény). Tanárként már mindig ezt hangsúlyoztam. Ez nem elvesztegetett idő, sőt nagyon sok érzelmi, lelki többletet ad.

Katona szövege „veretes”, a mai köznyelvtől nagyon eltér. Szabó Borbála ezért is dolgozta át 2011-ben a drámát a mai köznyelvre, az előadáson ezt az átíratot hallhattuk.

Az egész előadás nagyon interaktív volt, a diákok közreműködésére feltétlenül számítottak, mert a „beavató színház” ilyen. ☺ Remélem, jövőre is megyünk!

Csókásné Gémesi Ildikó

Ahogy a diák látja...

Az elmúlt hónapban egy különleges eseményen vettem részt, mert a József Attila Színházba mentek a tízedik osztályos tanulók, egy úgynevezett „beavató színházba”, ahol a Bánk bán című dráma átdolgozását, a Bánk az esküdtszék előtt című darabot játszották el nekünk.

Nagyon érdekes volt az előadás, mivel nyolcan játszották el a történetet, így egy személyre több szerep is jutott.

Bánk bán katona, akit háborúból háborúba vagy országjárásra küldtek. Bánk bán felesége *Melinda*, akit a királyné testvére, Ottó magának akart megszerezni, ugyanis szerelmes (???) lett belé. De ez rosszul sült el, és nagy balhé lett belőle. A beavató színház során sokkal könnyebben meg lehetett érteni a darabot. Sokszor megállították a színészi játékot, hogy elmagyarázzák, mi történt, hogyan gondoljuk tovább. A darab közbeni szünetekben kérdezhettünk a színészi vezetőtől (Quintus Konrád), ha valami nem volt érthető a történetben vagy a színészi játékban. Jónak találtam, hogy mi is beleszólhattunk a darabba, illetve mi is szerepelhettünk egy kicsit. Sok fiatal színész játszott az előadáson, akik nagyon közvetlenek voltak.

Néha egészen humoros volt a rendezés: például Ottó és Biberach figurája. Ez nagyon eltért Katona eredeti felfogásától. Negatívnak találtam, hogy szakadozik a darab, amely során kiestünk a szerepünkéből, illetve nem kaptunk mindig folyamatos információt a darabról.

Ettől függetlenül nagy élmény volt a bemutató színház. Ennek hatására sokkal egyszerűbb megérteni és elképzelni egy történetet. Érdeemes több művet is megnézni hasonlóképpen.

Nagy Attila (10.b)

Csillag a 15 millióból

Miután volt az iskolában egy szigorúan tényekre alapozott előadás az ÖTT-ről (röviden összefoglalva: önkéntes katonaság, ahol évente részt kell venni néhány hétvégén kiképzésen, melyért az állam kb. 100 000 forintot fizet), elmeséltem ezt egy barátomnak, aki szintén katona. Ő annyira másképp adta elő az egészet, csak úgy a gyerekeink edzése közben, hogy azonnal eldöntöttem: meghívom az osztályomhoz.

Egy hete, az osztályfőnöki órákra el is jött, és elmesélte a fiúknak, hogy milyen is a katonaság. Az előadása nem az ÖTT-ről és a százalékokról, meg kötelességekről szólt, hanem önmagáról, az életéről, arról, hogy milyen a katonalét. A jó és rossz oldalairól egyaránt.

Közvetlen stílusával hamar megfogta a fiúkat, akik – legalábbis szerintem – szívesen hallgatták végig a történeteket (az érdekes képekről már ne is beszéljünk).

„Szerintem nagyon jó volt!” – Pál Krisztián

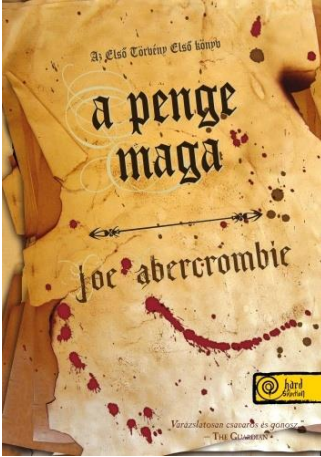
„Jó volt, mert nem unalmas dolgokról beszélt, hanem meg is mutatta hol járt, és hogy milyen katonának lenni, nem pedig csak a tanulás részéről.” – Marosi Norbert

„Arra is rá mutatott, hogy akár a területvédelmis dolog is egy jó kis kiegészítő.” – Jeles Sándor

Ha valakit érdekelne az önkéntesség, itt többet megtudhat róla:
<http://www.iranyasereg.hu/home/page/tartalekos>

Kecskédi Petra

Joe Abercrombie: A penge maga könyvajánló

Már az egyik fülszöveges értékelésen megakadt a szemem – mintha Tarantino fantasy regényt írna. Ez már csak jó lehet akkor, mert imádom a filmjeit. Nem is csalatkoztam: az én kis gonosz, ironikus lelkem és a könyv jól egymásra találtunk.

Karakterábrázolásból jeles az írónak, remek karaktereket alkotott. Kilencujjú Logen, az Északföldi barbár, akinek rettegik a nevét a világnak ezen a részén. Hatalmas harcos volt, és még mindig az. Nem lehet nem kedvelni! Sand dan Glokta inkvizítor, volt katona és vívóbajnok. A gondolataim jókat nevettem, igaz nem egy kedvelhető, jószívű karakter, de nekem talán ő volt a kedvencem. Jezal dan Luthar százados, az önjelölt

hős; Bayaz, az örült mágus; Ferro, a messzi délről, igazi vad harcos, és még sorolhatnám. Abercrombie karakterek sokaságával töltötte meg ezt a vad és gonosz világot. Akik eleinte külön utakon járnak, majd a könyv második felére érnek össze a szálak.

Mellékszereplőkből is kapunk bőven, Kutyaember, aki mindent kiszagol; Frost praktikus, aki Glokta izomembere; Hosszúláb, kinek megannyi képessége van, hogy pár kedvencet említsek. :)

A könyv nagy bevezetője lehet a továbbiaknak: háború fenyeget Északról a vad Bethod és hordái lévén. Délről gurkhuliak nyomulnak. Bayaz meg egy titkos küldetésen dolgozik, itt valami tényleg készül! Sokszor maró gúnnyal szembesülhetünk, gázolhatunk a mocsokban és vérben, poros utcákon, havas tájakon, forró sivatagban, és kapunk kis romantikus szálakat is. Látványos csatáknak lehetünk szemtanúi, csak úgy peregnek közben a lapok! Ritkán unatkozhatunk a sorokat olvasva, mindig történik valami. Van itt minden, de tényleg nem a viráglelkű olvasónak írta Abercrombie.

Hogy mi lesz ebből, arra nagyon kíváncsi leszek. Jól szórakoztam, mindenkinek bátran ajánlom, aki nem ijed meg egy kis vértől és gúnytól. De azért remek humorral is találkozhatunk. Nem folytatom, olvassátok! :)

A térképet kicsit hiányoltam, de ez legyen a legkisebb bajom.

☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺

AUTÓSZERELŐ

Ezt gondolják rólam a barátaim

Ezt gondolja anyám

Ezt gondolja a NAV

Ezt szeretném csinálni

Ezt gondolom magamról

...valójában meg ezt csinálom.

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

A titkárság melletti kiállítási tárlóban aktuális kiállításokat szoktunk tartani. A március-áprilisi időszakban először a Mátyás-év kapcsán dicső királyunkról, I. Mátyásról volt látható egy komplexebb kiállítás. Utána az ünnepekhez kapcsolódva húsvéti hangulat költözött a tárolóba, majd a Szakmák Éjszakájára hangolódva készült a tároló díszítése.

Az 1848-as forradalomról szóló megemlékezést 2018. március 14-én tartottuk. A Kaszás Judit tanárnő által összeállított megemlékezésben a következő diákok szerepeltek: Antal Martin (11.a), Barócsy Péter (12.c), Lőrincz Róbert (12.b), Gulyás Levente (12.b), Szivek Tamás (10.a).

Az újság eredeti címe: **Fáy Irka** –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60 – 62. ☎ + 36 - 1 - 215 - 3177

Fax: + 36 - 1 - 476 - 0901, OM azonosító: 203031

Felelős kiadó: **Dr. Zántó Edina** igazgató

Felelőtlen szerkesztő: **Kecskédi Petra**

A 145. szám (2018. március – április) elkészítésében közreműködtek:

Angeli Adrián 10.a, Baditz Máté 14.g, Bolyky-Gergely Barna 9.a,
Cseke Richárd 9.a, Csókásné Gémesi Ildikó, Halász Gábor, Kecskeméti László 11.d,
Kovács Domonkos 12.b, Kun Marcell 12.a, Lovas Andrea, Nagy Attila 10.b,
Nagy Attila 15.b, Nagy Viktor 10.a, Parti Gáborné, Rodwin (moly.hu), Rózsa Roland 11.c,
Sipos Dénes (Wallis Motor Duna), Sipos Péter 11.d, Szána-Kis Patrik 10.c,
Szilágyi Norbert 9.d, Szűcs Balázs 12.b, Temesvári Levente 11.b, Tóth László